

N. J. Larsen: Det af mig under Nr. 1 stillede Ændringsforslag er Udtryk for den Opfattelse, jeg tillod mig at gøre mig til Talsmand for ved Sagens 1ste Behandling, nemlig at Bestemmelse om umyndige Personers Jordfæstelse uden gejstlig Medvirkning ikke bør kunne træffes af Forældre eller Værger alene, men at de umyndige selv bør have Medbestemelsesret, naar de ere konfirmerede. Efter Konfirmationens kirkeretlige Betydning var det jo nok teoretisk rigtigt at blive staaende ved Konfirmationen som det afgørende Skel imellem de unge Mennesker, til hvis Villie der skal tages Hensyn, og dem, for hvem der udelukkende af andre kan træffes Bestemmelse. Men efter Ønsker, der ere komne frem her i Salen, har jeg fundet det forsvarligt i Stedet for Konfirmationen at opstille 14-Aars Alderen som Grænse. Praktisk set er Forskellen ikke væsentlig, da 14-Aars Alderen normalt falder sammen med Konfirmationsalderen. Men den valgte Grænse har det Fortrin, at unge Mennesker, der af en eller anden Grund ikke ere blevne konfirmerede, men kunne være religiøst vakte, sikres imod, at der for deres Vedkommende træffes Bestemmelse paa egen Haand af Forældre eller Værger. Saaledes som Ændringsforslaget her er affattet, ville saadanne unge Mennesker faa et retligt Krav paa at blive hørte, naar der skal træffes Bestemmelse om deres Jordfæstelsesmaade. Jeg skal endnu kun tilføje, at det er ikke noget helt nyt i vor Lovgivning, at der ved Dispositioner, vedrørende Personer, som i borgerlig Henseende ikke have opnaaet personlig Myndighedsalder, ogsaa skal tages Hensyn til deres egen Villie. Ved Løven om Formueforholdet mellem Ægtefæller af 7de April 1899 blev det bestemt, at Ægtepagt ikke gyldig kan oprettes for Personer i Umyndighedsalder, medmindre deres eget Samtykke foreligger. Hvad her foreslaas, er følgende — principielt set — i Overensstemmelse med, hvad der tidligere er anerkendt i Lovgivningen.

Jeg vil endnu udtale min Glæde over det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2. Det imødekommer de Ytringer, jeg fremsatte ved Sagens 1ste Behandling, og det er mig kært at erkende, at den efter min Mening forhaandenværende Mangel ved Løven bliver afhjulpen ved Ændringsforslaget.

Sabroe: Da det ved et Forslag om Jordfæstelse først og fremmest gælder om at imødekomme Befolkningens berettigede Krav, for saa vidt disse Krav kunne op-

fyldes paa Grundlag af Forslaget, som det foreligger, har jeg sammen med Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der gives en af afdødes paarørende eller Venner Adgang til at holde en Mindetale ved Graven, hvorved altsaa den Ret, som nu gives til at blive fri for præstelig Tale, udvides til at give noget i Stedet for det, som vedkommende ønsker at blive fri for. Den højtærede Kultusminister sagde til mig i sit Svar forleden Dag, at han helst vilde være fri for, at der blev stillet væsentlige Ændringer til denne lille Lejlighedslov, idet han paatænkte, hvad der ogsaa fremgaar af Anmærkningerne til Forslaget, senere at fremsætte Forslag til Omordning af de Bestemmelser, der vedrøre vort Begravelsesvæsen. Da man imidlertid ikke af den højtærede Ministers Svar kunde forstaa, hvorvidt han agtede i det Forslag, han tænkte paa at fremsætte vedrørende den almindelige borgerlige Begravelse, at give Ret til at holde Taler ved Graven, skal jeg herved tillade mig at æske hans Svar paa det Spørgsmaal: Agter den højtærede Minister ved Forelæggelsen af det bebudede Forslag at give en Ret som den, vi her foreslaa? Hvis dette er Tilfældet, og hvis dernæst det Forslag, den højtærede Minister bebudede, vil fremkomme i Løbet af en kortere Tid, vil der jo indtræde en anden Situation, den nemlig, at vi ville kunne tage under Overvejelse at trække vort Ændringsforslag tilbage. Jeg skal altsaa ganske kort anbefale vort Ændringsforslag, idet jeg anmoder den højtærede Minister om at fremkomme med Oplysninger om, hvorvidt han ved et Forslag om Begravelsesvæsenets Omordning vil tage Hensyn til det Krav, hvormed der her er Tale, og som under Forhandlingen om dette Forslag er blevet godkendt fra forskellig Side her i Salen, saavel af den ærede Ordfører for Venstreflertallet som af det ærede Medlem, der sidst talte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): De stillede Ændringsforslag give mig ikke Anledning til at holde nogen Tale, idet jeg ganske kan henvise til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling. Enhver, der erindrer disse Udtalelser, vil kunne forstaa, at jeg kan tiltræde Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, men ikke Nr. 3, hvilket Ændringsforslag jeg anser for at være af den Art, at det muligvis kan skade Lov-